

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η αναρreseίουςα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (υπόθεση T-207/15).
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ειδικότερα:
 - να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/236 του Συμβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2015⁽¹⁾ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/230 του Συμβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2015⁽²⁾, καθόσον έχει εφαρμογή στην αναρreseίουςα.
 - επικουρικώς, να κρίνει ότι (α) το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 2010⁽³⁾ (όπως τροποποιήθηκε) και (β) το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου της 23ης Μαρτίου 2012⁽⁴⁾ (όπως τροποποιήθηκε), δεν εφαρμόζονται, στο μέτρο που αφορούν την αναρreseίουςα επειδή είναι παράνομα· και
- να καταδικάσει το αναρreseιβαλλόμενο στα δικαστικά έξοδα της αναρρετικής δίκης και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναρρέσεως της, η αναρreseίουςα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι η απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/236 του Συμβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2015 και ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/230 του Συμβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2015 δεν παραβιάζουν τις αρχές του δεδικασμένου, της ασφαλείας δικαίου, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της τελεσιδικίας ή δεν προσβάλλουν το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής βάσει του άρθρου 47 του Χάρτη της ΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι πληρούνταν τα κριτήρια καταχώρισης όσον αφορά την αναρreseίουςα.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι δεν ήταν δυσανάλογη η παρέμβαση στα θεμελιώδη δικαιώματα της αναρreseίουςας.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε απορρίπτοντας το επικουρικό επιχείρημα της αναρreseίουςας ότι η διασταλτική ερμηνεία των κριτηρίων καταχώρισης τα καθιστά δυσανάλογα.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/236 του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 39, σ. 18).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/230 του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2015, L 39, σ. 3).

⁽³⁾ Απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2010, L 195, σ. 39).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ 2012, L 88, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 24 Νοεμβρίου 2016 οι Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 8 Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-467/13, Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-601/16 P)

(2017/C 030/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρreseίουςες: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd (εκπρόσωποι: C. Firth, S. Kon, C. Humpe, Solicitors)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 2016, στην υπόθεση T-467/13 και/ή να ακυρώσει τα άρθρα 1, 2 και 3 της αποφάσεως C(2013) 3803 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 2013, στην υπόθεση AT.39226-Lundbeck, καθόσον αφορούν την Arrow· ή
- επικουρικός, να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 2016, στην υπόθεση T-467/13 και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου· ή
- επικουρικότερα, να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 2016, στην υπόθεση T-467/13, καθόσον με την απόφαση αυτή επικυρώθηκε το πρόστιμο που είχε επιβληθεί στην Arrow βάσει του άρθρου 2 της αποφάσεως C(2013) 3803 τελικό της Επιτροπής αναφορικά με τις συμφωνίες για το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Δανία ή να μειώσει το ποσό του εν λόγω προστίμου· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Arrow.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως το σχετικό κριτήριο ελέγχου περί δυνητικού ανταγωνισμού:

1. Πρώτον: το Γενικό Δικαστήριο μετέθεσε το βάρος αποδείξεως στην Arrow και απήλλαξε την Επιτροπή από την υποχρέωση αποδείξεως της υπάρξεως δυνητικού ανταγωνισμού.
2. Δεύτερον: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη, καθόσον συνήγαγε την ύπαρξη δυνητικού ανταγωνισμού στηριζόμενο σε σειρά υποθέσεων, αντιθέτως προς την αρχή βάσει της οποίας ο δυνητικός ανταγωνισμός προϋποθέτει την ύπαρξη πραγματικής και συγκεκριμένης δυνατότητας εισόδου.
3. Τρίτον: το Γενικό Δικαστήριο απέδωσε αδικαιολόγητα μεγάλη σημασία στη βούληση της Lundbeck και εκτίμησε εσφαλμένως την αποδεικτική βαρύτητα πραγματικών περιστατικών που έλαβαν χώρα κατόπιν της υπογραφής των συμφωνιών.
4. Τέταρτον: το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τη συνάφεια και τον αντίκτυπο της αποφάσεως του αγγλικού δικαστηρίου στην υπόθεση Paroxetine.
5. Πέμπτον: το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως συνήγαγε την ύπαρξη δυνητικού ανταγωνισμού από το ότι η Arrow είχε προβεί σε προπαρασκευαστικές ενέργειες για είσοδο στην αγορά.
6. Έκτον: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη, καθόσον εφάρμοσε τεκμήριο μη οριστικής ακυρότητας των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας της Lundbeck και μη προσβολής των δικαιωμάτων που αντλούνται από τα εν λόγω διπλώματα.

Δεύτερος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη, καθόσον έκρινε ότι οι σχετικές με τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας συμφωνίες διακανονισμού είχαν ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού:

1. Πρώτον: το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι συμφωνία η οποία «δύναται απλώς» να περιορίσει τον ανταγωνισμό δεν συνιστά ως εκ του αντικειμένου παράβαση.
2. Δεύτερον: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σφάλμα, καθόσον χαρακτήρισε, κατ' ουσίαν, τις συμφωνίες ως συμφωνίες αποκλεισμού από την αγορά.
3. Τρίτον: το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι η Επιτροπή μπορούσε να αποδείξει το αντίθετο προς τους κανόνες του ανταγωνισμού αντικείμενο των συμφωνιών χωρίς να χρειαστεί να λάβει υπόψη την κατάσταση που θα επικρατούσε εάν δεν υπήρχαν οι συμφωνίες.

Τρίτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη, καθόσον δέχθηκε το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η Arrow είχε ενεργήσει εκ προθέσεως ή εξ αμελείας κατά τη διάπραξη της προσαπτόμενης παραβάσεως, και, ως εκ τούτου, δεν θα έπρεπε να έχει επιβληθεί πρόστιμο.